

Μια αδόκιμη απόφαση

Στον μακρύ κατάλογο των παραδοξοτήτων, για να χρησιμοποιήσουμε ένα πιο ήπιο χαρακτηρισμό, της Κυπριακής πολιτικής ζωής τα τελευταία 60 χρόνια έχει προστεθεί και το πρόσφατο ψήφισμα της Βουλής σχετικά με την Ασφάλεια και τις Εγγυήσεις. Είναι όντως μια παραδοξότητα, γιατί δεν μπορεί να γίνει κατανοητό πως η Βουλή, το νομοθετικό Σώμα της Κυπριακής Δημοκρατίας, προκαταλαμβάνει με ψηφίσματα αμφιβόλου αξίας την έκβαση των υπό εξέλιξη συνομιλιών. Ένα τέτοιο ψήφισμα δεν είχαμε και το 1967, όταν οι τότε σοφοί βουλευτές μας ψήφισαν για την ένωση με την Ελλάδα? Έ και τι έγινε? Οι μετέπειτα εξελίξεις και η κατάληξη του 1974 κατέδειξαν πόσο ελλειπείς πολιτικά ήταν οι τότε βουλευτές μας που νόμιζαν ότι με ψηφίσματα θα έφερναν τα επιθυμητά αποτελέσματα. Ακόμα υπενθυμίζουμε ότι ανακήρυξε η Βουλή μας τον μετέπειτα αρχηγό της ΕΟΚΑ Β' άξιο τέκνο της πατρίδας. Αν είναι δυνατόν...

Έτσι και τώρα έχουμε μια από τα ίδια. Δεν έχουμε αντιληφθεί το πώς κατάληξε η Βουλή, σε αυτό το στάδιο των συνομιλιών, να βγάλει τέτοιο ψήφισμα και μάλιστα με την σύμφωνη γνώμη όλων. Ωστόσο, σε συνάρτηση και με άλλες τους ενέργειες, θα μπορούσαμε να υποθέσουμε ότι αυτοί που εισηγήθηκαν την πρόταση για το ψήφισμα ένα πράγμα θα προσπαθούσαν να επιτύχουν. Απλά να δημιουργήσουν αρνητική ατμόσφαιρα στις εν εξελίξει συνομιλίες και στην γενικότερη προσπάθεια που γίνεται για βελτίωση των σχέσεων μεταξύ των δύο κοινοτήτων. Κάτι που εν μέρει δυστυχώς έχουν καταφέρει, αφού η απ' εκεί Βουλή ψήφισε κάτι αντίστοιχα αντίθετο ζητώντας την παραμονή των τουρκικών εγγυήσεων σε περίπτωση λύσης, ενώ το γεγονός προκάλεσε την οργισμένη αντίδραση της Τουρκίας.

Αν ήταν με ψηφίσματα να βρούμε λύση στο Κυπριακό, γιατί δεν προχωρά η Βουλή μας με παρόμοιες αποφάσεις σε όλα τα επί μέρους κεφάλαια του Κυπριακού? Μετά θα μπορούσαμε να τα επιδώσουμε στα Ηνωμένα Έθνη, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τους υπόλοιπους εμπλεκόμενους και να τους πούμε ότι η λύση που θέλουμε εμπεριέχεται στα ψηφίσματα. Στη συνέχεια να αποχωρήσουμε από τις συνομιλίες και να περιμένουμε ικανοποίηση των ψηφισμάτων. Ειλικρινά θλιβόμαστε με την έλλειψη σοβαρότητας που μας χαρακτηρίζει σε αυτές τις κρίσιμες ώρες για το μέλλον της Κύπρου.

Πέρασε προ πολλού ο καιρός που έπρεπε να σοβαρευτούμε... Είμαστε ήδη αρκετά αργοπορημένοι και οι διεθνείς παίχτες του Κυπριακού κατακουρασμένοι και βαριεστημένοι. Έχουμε μια τελευταία ευκαιρία πριν αρχίσουμε να συζητούμε τη διχοτόμηση και οι πολιτικοί μας, αντί να καθοδηγούνται από το συναίσθημα, θα έπρεπε να δουν τις πραγματικότητες και να προχωρήσουν ταχύτατα προς επίτευξη του εφικτού και όχι του μη πραγματοποιήσιμου ευκαίσιου. Δεν έχουμε διδαχτεί τίποτα από την ιστορία μας των τελευταίων 60 χρόνων? Και το μεγάλο ερώτημα είναι πως παρασύρθηκαν τα δύο μεγάλα κόμματα στην ψήφιση του εν λόγω χωρίς αντίκρισμα ψηφίσματος? Γιατί δεν μπόρεσαν να αντιτάξουν επιχειρήματα και αφέθηκαν στο έλεος των γνωστών κύκλων της άρνησης? Τόσο πιο σημαντικά από την λύση του Κυπριακού είναι ο λαϊκισμός και οι πολιτικές συνεργασίες σε προοπτική?

Η μη επίτευξη μιας μίνιμουμ πολιτικής συνεννόησης μεταξύ των δύο μεγάλων κομμάτων αφήνει συνεχώς χώρο στα μικρότερα ακραία κόμματα να περνούν την πολιτική τους και να κάνουν πολύ μεγαλύτερη ζημιά στο Κυπριακό από ότι δικαιολογεί το μέγεθος τους. Όσο για τα δύο μεγάλα κόμματα θα έπρεπε να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και αντί να διαπληκτίζονται καθημερινά, δυστυχώς πολύ πιο έντονα τελευταία, να βρουν κοινή γλώσσα στην προσπάθεια επίτευξης λύσης του Κυπριακού τώρα. Αν δεν το κάνουν, θα συνεχίσουν να εμβολίζονται από τα μικρότερα κόμματα με αποτέλεσμα να αναλώνονται στην παραγωγή μικροπολιτικής για εσωτερική κατανάλωση. Η αποσόβηση της διχοτόμησης απαιτεί ιστορικούς συμβιβασμούς. Πιστεύουμε ότι τον κύριο λόγο στην επίτευξη συνεννόησης μεταξύ των δύο μεγάλων κομμάτων έχει ο πρόεδρος της Δημοκρατίας, που αντί να αναλώνεται στην επίτευξη συμφωνίας με το ΔΗΚΟ, της οποίας η διάρκεια και η ωφελιμότητα θα αποδειχθούν φρούδες, καλό θα ήταν να κινηθεί με θετικά βήματα προς την πλευρά του ΔΗΣΥ. Μόνο έτσι πιστεύουμε θα γίνει διάφανος ο πραγματικός και κύριος στόχος της προεδρίας του, η λύση του Κυπριακού, αφού χωρίς την θετική στάση του ΔΗΣΥ λύση στο Κυπριακό δεν μπορεί να υπάρξει.

Νεοκυπριακός Σύνδεσμος

Λευκωσία, 3 Μαρτίου 2010